

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9To/18/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8717011294
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Farkaš
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8717011294.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Farkaša a sudcov JUDr. Emila Dubňanského a JUDr. Rastislava Vargu, PhD., LL.M., MBA, na verejnom zasadnutí konanom dňa 16. mája 2018, v trestnej veci obžalovaného D. C. pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Tr. zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c), písm. e), písm. f) Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Poprad zo dňa 05.03.2018, sp. zn. 6T/105/2017, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie obžalovaného D. C..

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Poprad zo dňa 05.03.2018, sp. zn. 6T/105/2017 bol obžalovaný D. C. uznaný vinným zo zločinu lúpeže podľa 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Tr. zákona, s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c), písm. e), písm. f) Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

dňa 28.06.2017 v čase okolo 14.30 hod. v obci Tatranská Štrba, na Ul. Štefánikovej č. 68/15, v byte na 3. poschodí obytného domu, v miestnosti spálne pod vplyvom alkoholu pristúpil k nevlastnej mame D. C., nar. XX.XX.XXXX, invalidnej dôchodkyni, ktorú chytil oboma rukami pod krk, začal ju škrtiť so slovami: „Dajte tie peniaze, lebo Vás zabijem!“ a ďalej počas škrtienia jej po vulgarizmoch opätovne kričal: „Dajte mi tie peniaze, lebo Vás zabijem!“ a pokračoval údermi päšťami do chrbta poškodenej, následne na krik poškodenej prišiel do izby jej manžel D. C. st., ktorý spoločne s poškodenou obžalovaného vytlačili z bytu za vchodové dvere a zavolali políciu, čím takýmto konaním obžalovaný spôsobil D. C. zranenia, a to pomliaždenie krku, pomliaždenie hrudníka v oblasti hrudnej kosti, pomliaždenie chrbta v hrudnej oblasti, pomliaždenie hrudníka nad ľavým prsníkom a odreniny na prednej strane hrudníka s predpokladanou dobou liečenia do 7 dní.

Za to bol obžalovanému uložený podľa § 188 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2 Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona bol obžalovaný pre výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c), písm. d) Trestného zákona bolo obžalovanému uložené ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote, riadne a včas, odvolanie obžalovaný podaním doručeným prostredníctvom obhajcu súdu prvého stupňa dňa 16.03.2018. Obžalovaný v odvolaní namieta pochybenie prvostupňového súdu, ktorý nezistil správne skutkový stav a na základe takto zisteného skutkového stavu nesprávne rozhodol. Poukazuje na zásadné rozpory medzi výpoveďou poškodenej D. C. v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní, keď v prípravnom konaní uviedla, že ju napadol akonáhle otvorila dvere a na hlavnom pojednávaní uviedla, že vošiel dovnútra, vravel jej

o potrebe zaplatiť taxikárovi 15,- Eur, tieto peniaze vložila do igelitového sáčku a vyhodila taxikárovi, až potom mal od nej žiadať peniaze a napadnúť ju, pričom v pôvodnej výpovedi uvádzala, že peniaze zabalila do servítky a na hlavnom pojednávaní, že ich mala v igelitovom sáčku. Čo sa týka zranení poškodenej, namieta, že v lekárskej správe sa uvádzajú zranenia spredu aj zozadu a nijakým spôsobom nie je vysvetlené ako ju mal zraniť zozadu, keď ju podľa jej výpovede najskôr škrtil a potom udieral spredu, pričom keď prišla polícia, poškodená nijaké zranenia neukazovala a neukazovala ich ani sestre, ktorá prišla v nedeľu na obed. Rovnako namieta, že vzhľadom na to, že jeho otec má amputované prsty na nohách a poškodená je zraniteľná, nakoľko váži maximálne 40 kg, nie je možné, aby ho títo z bytu mohli vytlačiť tak ako to tvrdia. Poukazuje na výpoveď jeho sestry, z ktorej jednoznačne vyplýva vyhrážanie sa poškodenej, že ho dostane do basy a jej tvrdenia, že mal zahynúť, pretože jej tragicky zahynul syn a vnuk, pričom on doma neustále trpel ponorkovou psychózou, pretože sa mu neustále pripomínalo, že tamtí mali žiť a on nie, s tým, že uvedenú skutočnosť potvrdila nielen jeho sestra, ale aj jeho bývalý zamestnávateľ pán G., ktorý uviedol, že ho pozná od detstva. Podľa jeho názoru, skutok sa nestal tak, ako to popisuje poškodená. Podľa stupňa opitosti, nebol úplne bez vedomia a napriek tomu si na takéto svoje konanie nepamätá. Podľa jeho názoru rovnako bolo nevyhnutné vykonať vyšetrovací pokus a najmä cestou spoločností, ktoré spravujú alebo organizujú taxikárov zistiť, aký taxík ho viezol a čo sa vlastne udialo a to z výsluchu taxikára, nakoľko poškodená mala prevziať tašku od taxikára až potom, čo sa skutok mal udiať a taxikár musel vidieť, či bola, alebo nebola zranená. Vzhľadom na uvedené, navrhuje, aby Krajský súd v Prešove rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vrátil vec na nové prejednanie a rozhodnutie.

Na základe takto podaného odvolania, krajský súd v zmysle ust. § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Odvolací súd v prvom rade poukazuje na vykonanie dôkazov týkajúcich sa skutku, ktorý bol posúdený ako zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Tr. zákona, s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c), písm. e), písm. f) Tr. zákona. Vo vzťahu k tomuto skutku boli vykonané dôkazy pred súdom v dostatočnom rozsahu potrebné na zistenie a ustanovenie skutkového stavu veci a to zákonným spôsobom. Z takto procesne zabezpečených dôkazov následne okresný súd vyvodil skutkové okolnosti, pričom tieto majú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania. Tieto skutkové okolnosti považuje krajský súd za správne a s nimi sa stotožnil a keďže súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia podrobne rozviedol jednotlivé dôkazy, z ktorých pri ustálení skutkového stavu vychádzal, odvolací súd na toto rozhodnutie súdu prvého stupňa, z dôvodu neopakovania tých istých okolností a skutočností, v celom rozsahu odkazuje. Krajský súd rovnako konštatuje, že aj prípravné konanie bolo vykonané procesným spôsobom a dôkazy boli zaobstarané v dostatočnom rozsahu odôvodňujúcim podanie obžaloby. Súd prvého stupňa sa s týmito dôkazmi vysporiadal v celom rozsahu a to aj s prihliadnutím na návrhy a námietky procesných strán.

Výsledky vykonaného dokazovania v danom prípade vyznievajú jednoznačne a tvoria ucelený celok tak priamych, ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých bez akýchkoľvek pochybností možno vyvodiť záver, že obž. D. C. spáchal skutok, ktorý mu bol obžalobou kladený za vinu. Úplnosť vykonaných dôkazných prostriedkov vytvoril vo veci nevyhnutný základ aj pre konanie nadriadeného súdu, ktoré spočívalo v zhodnotení dôkazov v zmysle zásad uvedených v § 2 ods. 12 Tr. poriadku a na vytvorenie záverov o tom, či k spáchaniu skutku došlo a ak áno, ako a akému. Z obsahu odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa zároveň vyplýva, že uvedené hodnotenie dôkazov neodporuje základným princípom logického myslenia.

V súlade s uvedeným je preto možné, aj podľa názoru krajského súdu, výrok o vine obžalovaného ustáliť predovšetkým na základe výpovede svedkyne poškodenej D. C., ktorá tak na hlavnom pojednávaní, ako aj v prípravnom konaní opísala, ako obžalovaný po tom, čo prišiel pred obytný dom, v ktorom býval a po vystúpení z taxíka vykrikoval, že potrebuje zaplatiť taxík, po čom ho poškodená do bytovky pustila a on išiel hore po schodoch, pričom medzitým poškodená zobrala peniaze a hodila ich taxikárovi a následne obžalovaný vošiel do bytu a ju napadol tak, že ju chytil pod krk a začal na ňu kričať, aby mu dala peniaze, lebo ju zabije, pričom ju udieral do hrude, ako aj jej vulgárne nadával.

Uvedená výpoveď je v súlade s výpoveďou svedka D. C. st., ktorý síce na hlavnom pojednávaní využil svoje právo podľa § 130 ods. 2 Tr. poriadku a vypovedať odmietol, avšak súd podľa § 263 ods. 4 Tr. poriadku prečítal jeho výpoveď z prípravného konania, z ktorej vyplýva, že v inkriminovaný deň mal otvorené okno a počul akýsi krik, preto pozrel z okna a videl taxík a syna ako sa rozkrikuje a kričí, že potrebuje peniaze na vyplatenie taxíka, preto mu poškodená otvorila dvere vrátnikom a potom počul ako syn vošiel do bytu, kde mu otvorila poškodená a počul nejaký krik, kde obaja po sebe kričali, preto vošiel do manželkinej izby, kde videl ako syn D. ju oboma rukami držal a škrtil, preto išiel k nemu, odťahoval ho, pričom obžalovaný ho chcel udrieť, ale netrafil ho a následne sa im podarilo obžalovaného z bytu vytlačiť, s tým, že počas celého konania obžalovaný vulgárne nadával manželke a nadával aj jemu.

Skutočnosť, že poškodená utrpela pri predmetnom skutku zranenia, vyplýva zo zápisnice o prehliadke tela poškodenej s fotodokumentáciou zo dňa 28.06.2017, ako aj z lekárskeho potvrdenia pre účely polície zo dňa 28.06.2017.

Súhrn uvedených priamych a nepriamych dôkazov preukazuje vinu obžalovaného D. C. a tvorí logický a ničím nenarušovaný celok navzájom sa dopĺňujúcich dôkazov, ktoré spoľahlivo preukazujú všetky okolnosti žalovaného skutku a usvedčujú z jeho spáchania obžalovaného.

Správne preto prvostupňový súd konanie obžalovaného po právnej stránke kvalifikoval ako zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Tr. zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c), písm. e), písm. f) Tr. zákona, nakoľko obžalovaný proti inému použil násilie, alebo hrozbu bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci, pričom čin spáchal na chránenej osobe a to osobe blízkej, keďže poškodená bola jeho nevlastnou matkou, osobe vyššieho veku, keďže poškodená v čase spáchania skutku mala 71 rokov a osobe chorej, keďže u poškodenej ide o osobu s ťažkým zdravotným postihnutím, s tým, že vzhľadom na to, že u obžalovaného ide o nevlastného syna poškodenej, všetky uvedené skutočnosti, v čase spáchania skutku mu museli byť známe. Na základe uvedeného preto aj odvolací súd má za to, že obžalovaný naplnil tak po objektívnej, ako aj subjektívnej stránke skutkovú podstatu uvedeného zločinu.

Okresný súd pri rozhodovaní o treste obžalovaného sa zároveň v rozsudku zaoberal aj poľahčujúcimi a priťažujúcimi okolnosťami pričom u obžalovaného nezistil žiadne poľahčujúce, ani priťažujúce okolnosti.

Pri určení druhu trestu a jeho výmery, súd prvého stupňa zhodnotil všetky okolnosti prípadu a zároveň prihliadal aj na osobu obžalovaného. Na základe uvedeného, vzhľadom na odpis registra trestov obžalovaného, z ktorého vyplýva, že tento bol doposiaľ osemkrát súdne trestaný, naposledy rozhodnutím Okresného súdu Poprad zo dňa 26.01.2001, sp. zn. 4T/187/2000 pre trestný čin podľa § 247 ods. 2 Tr. zákona, za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov, so zradením pre jeho výkon do II. NVS, s tým, že predtým mu jedenkrát bol uložený podmienený trest, ktorý vykonal a hľadá sa na neho, ako by nebol odsúdený, jedenkrát mu bol uložený podmienený trest, ktorého výkon mu bol nariadený a päťkrát mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, z toho jedenkrát aj pre trestný čin lúpeže podľa § 234 ods. 1 Tr. zákona účinného do 31.12.2005, s poukazom na výpis z ústrednej evidencie priestupkov MV SR, z ktorých vyplýva, že obžalovaný sa od 29.01.2016 dopustil celkovo deviatich priestupkov, prevažne proti občianskemu spolunažívaniu, z toho trikrát aj voči poškodenej D. C., mal odvolací súd za to, že trest uložený súdom prvého stupňa vo výmere 7 (sedem) rokov možno považovať za trest primeraný a dostatočný na nápravu obžalovaného, preto podľa názoru odvolacieho súdu, súd prvého stupňa správne rozhodol, ak takýto trest obžalovanému uložil. Rovnako správne súd prvého stupňa obžalovaného pre výkon takto uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona, nakoľko obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním predmetného trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý by mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Odvolací súd sa zároveň stotožnil aj s názorom súdu prvého stupňa o potrebe uloženia ochranného protialkoholického liečenia ambulantnou formou obžalovanému a to s poukazom na znalecký posudok znalkyne z odvetvia psychiatrie MUDr. Miriam Kubicovej, z ktorého vyplýva, že u obžalovaného zistila prítomnosť tretieho (pokročilého) štádia alkoholizmu podľa Jellineka a toto ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou doporučuje nariadiť.

Vo vzťahu k námietkam obhajoby, že sú zásadné rozpory medzi výpoveďou poškodenej v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní, odvolací súd konštatuje, že podľa jeho názoru nie je podstatné pre

posúdenie skutku a jeho právnu kvalifikáciu, či obžalovaný poškodenú napadol už keď otvorila dvere, alebo až potom, čo jej vravel o tom, že taxikárovi je potrebné zaplatiť 15,- Eur a ona tieto peniaze vložila do igelitového sáčku a hodila taxikárovi, ani skutočnosť, či tieto peniaze zabalila a vyhodila v servítku alebo igelitovom sáčku. Rovnako, podľa názoru odvolacieho súdu, nie je podstatné, či bolo uvedené, akým spôsobom mal poškodenú zraniť zozadu, resp. že poškodená neukazovala žiadne zranenia polícii, ani sestre, ktorá prišla v nedeľu na obed, nakoľko z výpovede poškodenej a svedka D. C. st. je dostatočne preukázané, že obžalovaný poškodenú mal škrtiť a násilne sa voči nej správať za účelom získania finančných prostriedkov, pričom zranenia poškodenej vyplývajú aj zo zápisnice o prehliadke tela poškodenej s fotodokumentáciou zo dňa 28.06.2017, ako aj z lekárskeho potvrdenia pre účely polície zo dňa 28.06.2017, teda v oboch prípadoch boli zdokumentované v deň, keď sa skutok stal. Rovnako pre posúdenie skutku a právnej kvalifikácie je irelevantné, či poškodená spolu s otcom obžalovaného mohli obžalovaného po skutku vytlačiť z bytu, vzhľadom na svoje fyzické dispozície, keďže k uvedenému malo dôjsť až po skutku, ako aj tvrdenie obžalovaného, že poškodená sa mu vyhrážala, že ho dostane do basy a že mal zahynúť, pretože jej tragicky zahynul syn a vnuk, nakoľko násilné správanie obžalovaného za účelom získania finančných prostriedkov od poškodenej je preukázané už uvedenými dôkazmi a z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov MV SR je zrejmé, že k násilnému správaniu sa obžalovaného voči poškodenej nedošlo prvýkrát. Navyše z uvedenej evidencie priestupkov rovnako vyplýva, že obžalovaný sa násilným spôsobom, najmä pod vplyvom alkoholu dopúšťal obdobného konania aj voči iným osobám. Záverom odvolací súd konštatuje, že zo znaleckého posudku znalkyne z odvetia zdravotníctvo a farmácia, odboru psychiatria MUDr. Miriam Kubicovej vyplýva, že u obžalovaného zisťuje prítomnosť tretieho pokročilého štádia alkoholovej závislosti podľa Jellineka, pričom pre osoby takto závislé je príznačné nepripúšťanie si svojho konania a jeho následkov, resp. bagatelizovanie takéhoto konania. Vo vzťahu k návrhu obhajoby na doplnenie dokazovania výsluchom taxikára, ktorý mal obžalovaného priviezť v inkriminovaný deň domov, odvolací súd udáva, že uvedený návrh sa vzhľadom na to, že taxikár nebol prítomný pri skutku, javil nadbytočným, preto ho z uvedeného dôvodu zamietol.

To boli podstatné dôvody pre ktoré krajský súd odvolanie obžalovaného vyhodnotil ako nedôvodné a toto postupom podľa § 319 Tr. poriadku zamietol.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.